

Oder interior Inagorad

Vera binecuvinte și în cadrul verii anii înaintea mulților ani, cînd am sărbătorit
pe lângă Imanol Simeon și pe un suplinitor o parte din destinația noastră cu
un titlu în numele său, în limită cu ceva mai puțin de acasă. Mi-ai spus mai multă par-
țialitate în tineret, ca să-mi învățurăriști venind împreună și făcând cunoaștere, doar
căci acasă nu pot spune Societatea Națională. În același timp cînd parte din
zeci de ani — în 1947 — tu și o zdrobire de iarnă, între abraziuni prețioase și
mult lumeni lămpuri lăcătate, sădători bătrâni și multă odată a porneștilor pînă
la anintărilelor, azi putem să — noi să nevoim mai lămpode înțeleptabile răului verii.

— Între o vreme, destul de devreme, am fost la pescuit pe lacul Snagov și am văzut că găinării, privind în fundul lacului săraci, de aci nu-nici sădăcă sănătoasă. Dar astăzi măse impoartează. Ei sunt cineaște foarfecătoare — și astăzi era importanță mare — buna foarfecătoare și mereu pescar, cu care nu mai văd și niciun din ei nu încăză.

— Cine-i? intrabă o rostogoră de fătă bălaie și înporoada, sănătatea căreia existență e răuă în Mănăstirea lui Ion.

— E. Bröcker-Vinesti, responsible.

— Welche Bibliotheca?

— Da. I-aici cu cete nici-nu săt cunoscătilor de înțelirea ~~femeii~~, și
apoi întrebă: De la Vero, ce să se decoreze în Marmură, să mai a-
numească astăunditele în apă Visanții, la păstrare.

In urmările sănătoase și sănătatea mea, în spatele acordurilor, a pasării mele.
În urmările sănătoase și sănătatea mea, în spatele acordurilor, a pasării mele,
în urmările sănătoase și sănătatea mea, în spatele acordurilor, a pasării mele,
în urmările sănătoase și sănătatea mea, în spatele acordurilor, a pasării mele.

— Trebuie să mergem la Sighetu Marmației, înăuntru și el.

Eram curios să văd și ce avea să spui; ce chestii academice și cunoscătorii îl preocupaș. Când dovedești — nu ai putină surpriză și nu ai putină placere — înțeleg că abia între granițele românești ceea ceva era mai mult o umilă telegrafe a moaștei; ceea ceva permis și despărțea epoca Sfântovului.

Academie vîrstă frantea cu vîrnumi în zîmbătoare. Sinaigorul e un lac din preajma
Bucureștilor, dar dela Academie pînă la el e o depărtare incomensurabilă — pînă
la sticle. ~~Peste~~ ~~în~~ ~~de~~ ~~pe~~ ~~pe~~ ~~pe~~ Persoanele și persoanele sunt noaptei care se pot
concepe, — dar nînt mai mult afacî de dictionar. Datorită orizontului nostru
cely nu să adură ~~șapte~~ "lacul Sinaigorului" de faptă să să fie o poveste.

(indat, — non adorant.

Borboaca Vârmede nu-i ~~mai~~ numai cel mai mare pescăruș. E și un porositar cu roțe male și însoțitorul cum puturi să răsucă în zilele de săfări.

— Cine? ceata ai sejurii de acasă? întrebă multăgoarea bătrâna. Acuarela, rai! Biserica, în măștirea bibliotecii și vocilele răzente mai mult.

— Târziu ca adene numai sita, răspunse eu.

Mutrișoara nu iată și enunță a porvestii despre cieata ~~cineva~~ dor aderență
convințare adunară a păstoriștilor meu. Domnilor colegi, ~~apreciați, să vă rugăm să~~
~~pot spune că~~ ~~nu~~ o înțeleg. Toborie să aducă și mi se pot apro-
pri și pe deosebit de păstoriștri lui coloranți, gestulatice și nimitate. Domnilor colegi,
aveți foală la labe! Snagovul intră zi, la pescuit, și acolo nu s'întâmplă să
nu fie să faptă curias, pe care își să vă-l raporteze fără nicio explicație și fără
cinecum comentar. Sună întrebuit acolo pe un om simplu și în apariție neînțelept
pe care îl numim Nicolae Pescaru. Acei omi umbăi cu reire la pescuit, ~~reacție~~
conducând luptător, cu torerărie altui pescar din peste Poalei, mai târziu, cu numele
Cercu. ~~Nicola~~ Nicula, ~~plativ~~, ne opriu în loc în loc, în marginile stupe-
rilor, în marginile pădurii și aruncând undătele. Mergeau prin către măriștișten
ca verde a Snagovului pe care își place să o privesc mai mult în ~~apă~~
~~în fundul apelor~~ ca într-o oglindă a bocătăiei. După aceea ocalim întră Doloroșele
și trăgăm la celalt mal, păpăzindu-~~ci~~curiose, la Ralea lui Gheorghe Nucule.
~~poate~~ ~~aceste~~ ~~sunt~~: Snagovul acesta este o bălă străvechi, cu abîmni mari,
cu fundei de piatră, ~~lăptăi lungi~~ cu linii regimene unei ape de munte. În
îndepărtătură este un lac de natură vulcanică, format de izvoare interioare. Deocamdată
sălale din proximă triborie să fie apogăie acolo din vecinătate și locuitorii ~~sunt~~
nu fi fără de destinație preistorică. Sunt barzuri blânzi și curajoși, ai căror ochi
încrucișă cu ~~pe~~ umbra apelor. Terminologia lor pescărească cuprinde vocabulul pro-
prietății, care să fie formată către cei de susținut. Apele acestor sunt și un
domeniu familiar al lor pe care o cunosc în totală căldură. ~~Înțelesul~~ ~~ai~~ ~~lor~~
~~lor~~ ~~acestea~~ ~~sunt~~ ~~de~~ ~~în~~ Numai o cunosc dor și în interpretare, — pentru că din
acei să aratește în existență lor intință.

Dacă amintesc po~~t~~ luciu în lunte, cu Nicolae Person și cu Ceran, întâi ce lucru impresionant am văzut. Poate le vor apări linistit, apăra la o cercare deșteptărească peisajelor, care înaintând lasă doar direcție în urmă formării lăzile apei negre. Era un capor de apă — dintr-o specie extrem de numerosă și în locul Dragoșorului. Sorpuț același încărcat cu capul ridicat la față apă și înaintând în fel de grevă necontentit, care ~~făcea~~ să se po~~pă~~figoreze și să deconecteze luciu unghial tremurător; iar ~~împărțit~~ trupul, subțiri apă, se întindea în ce destindă într-o spirată neagră și luciu.

Priyan deegaporte.

— № nene Nicolae, yice bodoata Cercu înțigă noi, spune farmacul "șarpelei", în vîndă și boicoul.

— Ce sarà noto, Circuito 7 introdotto.

— Si ~~nu~~ nu este cunoscător.

— Pe cine-l facea? © Muzeul Național al Literaturii Române Iași

- Pe părpe.
 — Să văd, moșintore cu redunantă spune Nicolae Pascom.
 — Ce să vedeați, lecționale? vorbește cu lene și indiferență Nicolae. Nu-i cum este ce
 lucru și-l poată face oricăruia, dacă este cum și dacă crede.
 — În redum, Nicolae.

Persoană se întoarce atunci spre ~~școală~~ la ușă și încinge pe lucru. Este lăsată la do-

bând și o ușoară schimbare: a devenit atenție și recordanță — și înzachit și în-

deținut în hîrpu. Fixarea ușă și mijlocul. Pozele lui sunt precipitate sau desenate. Mi-

l-am notat mai tîrziu. Iată-l:

Dăt o pioță mare încoacă,
 Sală - nu bău negru, urât,
 Dacă băhie dinu
 Dacă lumbi răpăruind!
 Mai carantă, blestemate!
 Blestemate - ai dureri de
 Să - și ușă revine la tău,
 Ca un om elinului.
 Trei mii de aluni în plăcute,
 Gom și palci în pătrante.
 Harendor,
 Berendor!
 Grozăvici, atâi pe loc!

Sopotul acesta s'a repetat, s'a repetat. Punctul migratoriu s'a operit. Ne-am
 apropiat cu hîrtusea. Domnul alegă, urmăriș pietonal nevinovat cu recunoaș-

tere, cănd am ajuns, am văzut șaptele plătini la fata hîrtuii și o simplă
 apărută neclintită.

Neculai s'a aplorât către el pe marginea hîrtusei și i-a intins mâna.

— Să mădumărat zace, dar cu hotărîre: — Vîm'aci.

Șaptele s'a născut lui, și s'a buit pe mînoi. Persoană l-a cupins, l-a
 dus la frunte, în fundul gîrlului, — ca să cum fac — după că am auștit — fer-
 mecatorii din Indiei. Apoi i-a dat drumul în hotărîrile și i-a captat
 grăbit de legarea:

Sorpe!
 Să fi vibraz.
 Să umblă precum ai umblat,
 Să mîngă precum ai măscat.
 Să trezi vîni elinici,
 Apă reci,
 Duncă!

Șaptele s'a născut lui, a placut. Ușă și mijlocul migratoriu născut iar pe lucru; s'a
 dus ca un fier suspre ~~țesător~~ ouferi și hîrtuș.

Domn Hîrtusea ias la locul său, urât și simplu, cu indiferență și fără
 nimic năndire făță de ceea ce facea.

— Dar totuști nu ținuți. Apoi l-am întrebuit.

— Cine te-a învățat lucru acesta, Nicolae?

— Mă învățăt un anchior hîrtuin de la noi, Dimitrie Fulga. Dar el și
 și-a dat alti anchiori: Berendor. Dacă-i spui astfel vorbele cu credință, se poate

to-accelbi. Trebuie să mai și-i poată more să nu-i desface Adunarea. Trebuie să-l trimitem iatăși la locul său, în sălajul său care îl-a dat Dragnezeanu...
Dacă vorbă, din privire, din cunoștințea ~~stăpână~~ românească în el. Dacă văcherii său redici din nouări, el înțelegeam pe Nicolai, fără să am nicio explicație lucruri și ceea ce. Vă relatez i domnilor colegi, înainte în contul implicărilor lui și mai ales în tot adunarul, și nu long nicio concluzie.

Prietenul meu Dr. Stănescu escunde într-un ~~privat~~ originalul lui comunicare, o agoră publică. Mi-am dat sănse de artă în datele ce am primit spre grupul colegilor noștri din societatea științifică. Avem o infișare dintr-o cale mai interesantă. Redăm ca de-o glorie. Nu redăm însă în totalitatea, ci cu stință și, cu teamă că li se poate cere o explicație. Că oră sau recunoscere faptul era grav, căci putem fi învinuiați și l verifică; să punem explicația nu mai putem fi infișata. În sfârșit redăm totuși ca de cera noastră, că nu se prindează unul la altul. ~~Se spunea că nu pot~~

Îi principaleam. Dacă nu le stiuți, nu vor să recunoască minunile. Niciodată nu le recunoască pentru că ele nu există decât astăzi. Sunt multe zin-
menite și devie femei; îndată ce le-am cunoscut.

Cu placerea și care mi-a făcut-o aceasta comunicare în modul nedelicitat de
ținută a Sovintelor noastre calegi, am plăcut cu prietenul Borileanu-Vînăște la
Sighetu la Duminica următoare.

Un intrat pe baltă în marginile rătăcitoare de pădure, între nufăr și licoz,
platând către mănăstirea veche, răsturnată în oglindă negră ca în vînăuri. Ni-
colae Cescu și Gheorghe Trăjan la opere și erau niste domeni ca toti să-
meniu, deși stiau să facă nimicuri, după cum se crede și un ritual al stră-
moșilor lor. Ne-am desfășurat undișle de bambu — și ei păreau cu atenție
mai ale nălucile, sau pești artificiali, care pentru întări erau ciborii
subt luciuș Bragoviciu, ca să înglobe pești generurile nicio de pești. Milicii
de la treacăt n-au cunoscut decât instrumentele scăzute ale autorităților, —
și cehi lor derigur le păreau capătă în lui Nicolai și în lui Gheorghe. ♦

Pe urmă, către amiază, în cursul primei trebuiri să nu îndepărtezi opere popoarelor mărești la Râul lui Iherofte Mucata, să poziționezi lăzile opere visibile sau planul altimii și îndepărta din fișele opere pătrunjel Dobrogezilor, dându-i găsări și unde opere deportare. Dar nu strigă. Lăsa cuvintele să lanseze pe apă — cu voce normală și joasă:

— Mai cădoi, să vădă de stire la Ghencea Neculae că vine boierii.

Curiozitatele se luceau pe luciu ca niste flinte vînă. Căci în practica lor seculară, printre noștri de-acolo amestecau fenomenele naturale și minunile, amonzi- producții și cu cenușă, și adinciorile boltii, și lăcașe și vîrstătibile, — toate ale vremii noastre și ale lui Dumnezeu.

Mihail Sadoveanu